

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 7. 4. 2022
sp. zn. Zin 51/2022

T. R.
XY,
XY
XY@gmail.com
korespondenční adresa:
POSTE RESTANTE (Česká pošta, a.s.)
Cukrovarská 2/27,
196 00 Praha 9 – Čakovice

Sdělení o odložení části žádosti o poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane R.,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 1. 4. 2021 žádost o poskytnutí informace, evidovanou pod sp. zn. Zin 51/2022, v následujícím znění (dále jen „projednávaná žádost“, podtržení doplněno):

„Předmět: Žádost o informace ze dne 01.04.2022, dle zák.č.106/1999 Sb.

Ministerstvo spravedlnosti ČR

Ministr spravedlnosti

Nejvyšší soud ČR

předseda soudu

Jaká zákonná či jiná opatření přijal ministr spravedlnosti Pavel Blažek osobně a předseda Nejvyššího soudu Petr Angyalossy osobně, či jimi pověřené úřední osoby, v souvislosti s návrhy a podněty na zahájení kárných řízení, žadatele o informace, ze dne 11.03.2022, 14.03.2022, 27.03.2022, 31.03.2022.

Odpovědi na žádost o informace žádá žadatel, zejména ve vztahu k VZ konanému ve věci 7 To 15/2022 u Městského soudu v Praze již ke dni 13.04.2022, dříve než, dříve než v zákonné lhůtě 15 dní na e.mail elektronicky: XY@gmail.com .“

Povinný subjekt úvodem konstatuje, stejně jako v případě Vašich mnohých dřívějších žádostí o informace podle informačního zákona, že projednávaná žádost byla vyhodnocena v souladu s Organizačním řádem Nejvyššího soudu, podle označení i vlastního obsahu podání, jako žádost o informace podle informačního zákona, proto bylo podání zařazeno do rejstříku „Zin“ a nikoliv do rejstříku „S“ předsedy Nejvyššího soudu. Organizační řád Nejvyššího soudu ukládá jednoznačnou kompetenci vyřizování žádostí podle informačního zákona oddělení styku s veřejností, viz následující citace (zvýraznění doplněno).

„Oddíl 4 Oddělení styku s veřejností

§ 35 Vedoucí oddělení styku s veřejností

(1) Vedoucí oddělení styku s veřejností zejména:

c) **plní úkoly vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,**

d) **je oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává rozhodnutí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, “**

Povinný subjekt doplňuje, že respektuje volbu žadatelů, kteří mají plně ve svých rukou, jakým formálním rámcem se jejich žádost bude řídit. Pokud se žadatelé domáhají informací podle informačního zákona, nemůžou pak účinně namítat, že by tuto žádost mělo vyřizovat jiné oddělení či přímo jiná konkrétní osoba, která k tomu podle interních předpisů (v případě povinného subjektu se jedná o výše citovaný Organizační řád) není příslušná.

Pokud máte záměr podat na Nejvyšší soud „obecný“ dotaz (nepodřízený režimu informačního zákona), pak se jeví jako vhodné vynechat odkaz na informační zákon (byť není úlohou povinného subjektu – oddělení styku s veřejností – předjímat, do jakého rejstříku bude dané podání v důsledku zapsáno).

Podle § 2 odst. 1 informačního zákona jsou povinné subjekty povinny poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Působnost Nejvyššího soudu je zcela jasně popsána v § 14 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), který stanoví, že:

„(1) Nejvyšší soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že a) rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích v případech stanovených zákonem o řízení před soudy, b) rozhoduje v jiných případech stanovených zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, s níž vyslovil souhlas Parlament, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

(2) Nejvyšší soud dále rozhoduje a) o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí cizozemských soudů, vyžaduje-li to zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, s níž vyslovil souhlas Parlament, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena, b) v dalších případech stanovených zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, s níž vyslovil souhlas Parlament, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

(3) Nejvyšší soud sleduje a vyhodnocuje pravomocná rozhodnutí soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení a na jejich základě v zájmu jednotného rozhodování soudů zaujímá stanoviska k rozhodovací činnosti soudů ve věcech určitého druhu.“

Projednávanou žádostí požadujete z části informace, které nejsou v působnosti Nejvyššího soudu. Konkrétně se jedná o část směřovanou na Ministerstvo spravedlnosti České republiky ve znění „*Jaká zákonná či jiná opatření přijal ministr spravedlnosti Pavel Blažek osobně*“. Povinný subjekt je oprávněn sdělit pouze ty informace, které jsou v jeho působnosti, tedy skutečnosti, které se vztahují k Nejvyššímu soudu.

Je tedy zřejmé, že ve výše označených (podtržených) částech Vaše žádost obsahově nesměřuje na povinný subjekt – Nejvyšší soud, žádost tedy v této části směřuje mimo zákonnou působnost povinného subjektu.

Povinný subjekt předpokládá, že účelem zaslání odkládané části žádosti Nejvyššímu soudu nebylo poskytnutí informací ze strany Nejvyššího soudu (požadováno bylo spíše „vzetí na vědomí“, či případně bylo předpokládáno vykonání určitého „dozoru“ či „dohledu“), nicméně i takto formulované žádosti musejí být povinnými subjekty vyřizovány v souladu s informačním zákonem. Povinný subjekt ani nemůže zasahovat do samostatného výkonu působnosti jiných povinných subjektů v rámci jimi vedených řízení podle informačního zákona.

Jelikož částečně požadujete informace mimo působnost Nejvyššího soudu a Nejvyšší soud nemá zároveň žádný zákonný důvod, proč by měl těmito informacemi disponovat, proto je ani nemá k dispozici, projednávanou žádost podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona částečně **odkládá**.

Poučení: Proti odložení žádosti o informace anebo části žádosti je možné podat stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) ve spojení s § 16a odst. 3 písm. a) informačního zákona. Stížnost se podává u povinného subjektu, který řízení k žádosti o informace vedl v prvním stupni, a to do 30 dnů ode dne doručení.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované informace, s výjimkou těch informací, o jejichž částečném odložení rozhodl výše uvedeným sdělením o odložení části žádosti, poskytuje formou následujícího sdělení.

K žádosti o informaci *„Jaká zákonná či jiná opatření přijal předseda Nejvyššího soudu Petr Angyalossy osobně, či pověřené úřední osoby, v souvislosti s návrhy a podněty na zahájení kárných řízení, žadatele o informace, ze dne 11.03.2022, 14.03.2022, 27.03.2022, 31.03.2022.“* povinný subjekt sděluje, že Vaše podání č. 4359/2022, 4356/2022, 4418/2022, 5104/2022, 5433/2000 byla přiřazena do řízení sp. zn. Sm 6/2022 a v uvedeném řízení jsou vyřizována.

V případě rejstříku „Sm“ se jedná o agendu místopředsedy Nejvyššího soudu, k jejímuž výkonu byl pověřen předsedou Nejvyššího soudu dne 22. 12. 2021. Místopředseda Nejvyššího soudu tak byl mj. pověřen *„vyřizováním podnětů na zahájení kárných řízení proti soudcům soudů 1. a 2. stupně“*. K řízení sp. zn. Sm 6/2022 povinný subjekt dodává, že k předmětným podnětům na zahájení kárných řízení nebylo ke dni poskytnutí informace rozhodnuto o podání kárného návrhu.

Povinný subjekt dodává, že předmětem informačního zákona (informační povinnosti) jsou toliko existující („zaznamenané“) informace. Předmětem informačního zákona tak nejsou jakékoli úkony odlišné od „pouhého“ poskytování informací, respektive se jednotliví žadatelé těchto odlišných úkonů nemohou v režimu informačního zákona relevantně domáhat. Povinný subjekt dále také upozorňuje mj. na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to konkrétně na rozhodnutí č. j. 10 As 117/2014, ve kterém Nejvyšší správní soud připomněl, že

žádost o poskytnutí informací není specifickým opravným prostředkem, jehož prostřednictvím by měl účastník řízení brojit proti rozhodnutím či postupům orgánů, s nimiž nesouhlasí.

Pro úplnost a pro případné budoucí žádosti povinný subjekt dodává, že v případě žádostí o informaci musí být objektivně naplněna jedna ze základních „náležitostí informace“ ve smyslu informačního zákona, kterou § 3 odst. 3 informačního zákona definuje jako „jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči...“. Viz následující komentářový závěr: *„Ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona je úzce spjato s definicí informace v § 3 odst. 3 informačního zákona, tj. že jde o obsah zaznamenaný na nějakém nosiči, neboli s principem, že povinnost poskytovat informace míří do minulosti, tj. vůči skutečnostem, které již nastaly a trvají (nebo podle názoru žadatele nastat měly či mohly).“* (viz JELÍNKOVÁ, J., TUHÁČEK, M.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, 284 s., str. 24*).

Vzhledem k předmětu projednávané žádosti lze také upozornit na ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona, které výslovně nepřipouští žádosti o „budoucí rozhodnutí“, respektive stanovuje, že se na ně nevztahuje zákonná informační povinnost (uvedeným „budoucím rozhodnutím“ tak může být i rozhodnutí o ne-podání kárného návrhu). Povinný subjekt nicméně v případě projednávané žádosti dospěl k závěru, že je možné ji vyřídit kladným způsobem, tj. poskytnutím všech informací, které se aktuálně nacházejí v působnosti povinného subjektu. Žádost o sdělení *„jaká opatření byla přijata ze strany pověřených osob“* tak lze vyřídit sdělením o přiřazení daných podání ke konkrétnímu řízení, případně sdělením o „stavu“ daného řízení. Povinný subjekt – oddělení styku s veřejností – nicméně nemůže na podkladě informační žádosti zasahovat do samostatných řízení vedených u Nejvyššího soudu.

V obecné rovině pak povinný subjekt ještě dodává následující vyjádření, kterého se Vám dostalo v minulosti např. v rámci řízení k Vaší dřívější žádosti o informace sp. zn. Zin 23/2020“: *„Z obecného hlediska k Vaší žádosti „jaká opatření učinil předseda Nejvyššího soudu“ Vám povinný subjekt opakovaně sděluje, předseda Nejvyššího soudu vykonává státní správu soudu, a to konkrétně na základě zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, pouze u Nejvyššího soudu. Z uvedeného plyne, že v působnosti (kompetenci) předsedy Nejvyššího soudu je výkon státní správy pouze Nejvyššího soudu. Předseda Nejvyššího soudu tak nemůže libovolně zasahovat do výkonu státní správy soudů, která je vykonávána jiným oprávněným (soudním) subjektem. Z povahy věci tak ani nemůže přijímat žádná „opatření“ k záležitostem, které se nenacházejí v jeho působnosti. Rovněž předseda Nejvyššího soudu nemůže jakkoli zasahovat do rozhodovací činnosti jednotlivých senátů či soudců Nejvyššího soudu.*

Předseda Nejvyššího soudu je nicméně „obecným“ kárným žalobcem, který je ve smyslu § 8 odst. 2 písm. c) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, oprávněný podat kárný návrh „proti kterémukoliv soudci tohoto soudu a dále proti soudci soudu nižšího stupně jednajícího ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší soud vrcholným soudním orgánem,““.

Jak již bylo výše uvedeno, prvotní šetření (důvodnosti) kárného návrhu přezkoumává místopředseda Nejvyššího soudu, který následně seznamuje s konkrétním případem předsedu Nejvyššího soudu.

Povinný subjekt Vás již mj. v rámci řízení sp. zn. Zin 18/2020 upozornil, že Vaše kárné podněty jsou ze strany Nejvyššího soudu přezkoumávány (respektive jejich důvodnost), nicméně podání kárného návrhu je čistě v kompetenci tzv. kárného žalobce, na podání kárného návrhu tak neexistuje žádný (subjektivní) nárok žadatele. Viz např. odpověď místopředsedy Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2019, v rámci řízení sp. zn. Sm 277/2019: *„Dovoluji si Vám v tomto ohledu zopakovat, že podnět pro podání návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti se soudcem, je prostředkem, který má být využíván ve zcela výjimečných případech, kdy existuje důvodné podezření na spáchání kárného deliktu dotýčným soudcem. Ani po podání takového podnětu však pisateli nevzniká právní nárok na podání návrhu na zahájení kárného řízení, což je prostředkem ultima ratio, který mohou využít pouze oprávněné subjekty, jmenované v rámci ustanovení § 8 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů. Z Vašich podání je však zřejmé, že k žádnému porušení povinností soudce takové intenzity nedošlo.*

Vašimi přípisy opakovaně vyjadřujete nesouhlas s vedením řízení a rozhodováním ve věcech nacházejících se ve sféře Vašeho zájmu. Předseda ani místopředseda Nejvyššího soudu však nejsou oprávněni bez dalšího na základě takovýchto přípisů zasahovat do probíhajících soudních řízení, ani měnit nebo rušit rozhodnutí v takových řízeních již vydaná. Napadání všech osob, které se Vašimi přípisy zabývají, pak není cestou, kterou byste se měl v rámci rozumného uplatňování svých práv vydat.“

Dále viz např. odpověď místopředsedy Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2019 sp. zn. Sm 248/2019: *„V rámci vyřizování těchto spisových materiálů jsem Vás již zpravil o pravidlech upravujících stížnosti dle zákona o soudech a soudcích, i o principech, které zastřešují oblast kárných řízení se soudci. Také jsem Vás informoval, že pokusy o zahájení kárných řízení s různými soudci, kteří korektně vyřizují Vaše nesčetná podání, byť k Vaší nespokojenosti, není cestou, kterou byste měl k výkonu Vašich práv využít. Předmětné informace jsou přímo aplikovatelné i na tento případ, proto si dovoluji odkázat na mé předchozí odpovědi do výše uvedených spisových značek.“*

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávání žádosti vedl v prvním stupni.

Pro správné určení počátku výše uvedené lhůty Vás povinný subjekt zároveň žádá o zpětné potvrzení přijetí předkládaného sdělení do e-mailu odesílatele.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona